

Nonsens

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Ciudată-i viața, bate din aripă
Ca un ceasornic vechi demult ne-ntors
Ce calcă-mpleticit, de vlagă stors,
Și totul se destramă într-o clipă
De parcă nici n-a fost.

Privesc în gol, ce crudă ironie
Să zburzi fără de griji, să prinzi din zbor
Dulceața zilei, noaptea din fuior
Să rupă firul și în agonie
Să cazi în neant ușor.

În insomnii mă scald și caut sensul
Dilemelor ce nu mă lasă-n pat,
Dar gândurile parcă s-au gripat
Și descifrez zbătându-mă nonsensul
Dincolo de păcat.

- Pui uneori pe talerele sorții
Prea mult amar, neliniște și dor,
În pânțelele nopții mă cobor
Să caut sens, prin sita deas-a morții
Încerc să mă strecor

S-așez pe crupa temerilor frâie,
Ferit să fii de nori și de stihii,
Când băntuit de frig și insomnii
Îți leagă timpul lanțuri și-n călcâie
Piroanele sunt vii.

Aș vrea să nu te doară niciodată
Nimicul care nu-și găsește rost
În sufletul tânjind dup-adăpost
Depart de iluzia trucată
Că asta-i tot ce-a fost.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif